

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antonini Liberalis Transformationum congeries

Antoninus <Liberalis>

Basileae, 1568

VD16 A 2960

Μάρκου Ἄντωνίνου αὐτοράτορ[ος], των εἰς ἑαυτὸν Βίβλιον ἄ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70288](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70288)

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙ-
νου αὐτοκράτορος, τῶν εἰς ἑαυ-
τὸν Βιβλίον α΄.

ΑΡΑ τῆ πάσιου Οὐίης, ἡ
καλόηδες, ἡ ἀόργητον. Πα-
ρά τῆ δόξης καὶ μνήμης τῆ ποδὶ
τῆ γεννήσαντῆ, ἡ αἰδῆμον ἡ
αἰρέτικόν. Παρά τῆ μητρός,
ἡ θεοσεβῆς, καὶ μεταδοτικόν· καὶ ἐφευλιτικόν,
ἡ μόνον τῆ κακοποιεῖν, ἀλλὰ καὶ τῆ ἰδίῃ οἰ-
νοῖας γίνεσθαι τοιαύτης. ἐπὶ δὲ ἡ λιτὸν κατὰ
τὴν δίαιταν, καὶ πόρρω τῆ πολουσιακῆς δια-
γωγῆς. Παρά τῆ πεπλάπτῃ, ἡ μὴ εἰς δι-
μοσίασ διατειβάς φοιτῆσαι, καὶ ἡ ἀγαθοῖς
διδασκάλοις κατ' οἶκον χρήσασθαι· ἡ τὸ γινώσκειν
ὅτι εἰς τὰ τοιαῦτα δεῖ ἐκτελεῖσθαι ἀναλίσκειν. Πα-
ρά τῆ ἰσοφείας, ἡ μὴτε προσιανός μὴτε βενελα-
νός, μὴτε παλμουλάειος ἡ σκουτάειῃ γενέσθαι.
ἡ ἡ φερέσπονον, ἡ ὀλιγοδέες, ἡ αὐτρετικόν, ἡ
τὸ ἀκλύπεργμον, καὶ τὸ δυσπρόδεκτον δια-
βολῆς. Παρά διογήτης ἡ ἀκοιόσπουδον· καὶ
ἡ ἀπιστικόν τοῖς ἑσπῶ τῆν τῆρατθνομελίων καὶ
ροήτῆν, ποδὶ ἐπωδῶν, καὶ ποδὶ δαιμόνων ἀρ-
πομπῆς καὶ τῆν τοῖς τῆν λεγομελίους· καὶ ἡ μὴ
ὄρτυ

ὄρτυ

ὀρυγοτροφεῖν, μηδὲ πῶδ' ἐπιποιεῖν
 καὶ ἰσχυροῦσθαι παρρησίας, καὶ τὸ οἰκονομεῖν
 καὶ φιλοσοφία καὶ τὸ ἀκούειν, πρῶτον μὲν
 Βακχίῳ, εἶτα Ταυροπόδ' Ἰ, καὶ Μαρκιανῶ. καὶ
 τὸ γράφειν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν παιδί. καὶ τὸ σκίμ-
 ποδ' Ἰ καὶ δευτέρως ἰδιθυμῆσαι, καὶ ὅσα ἰδιθυ-
 μῆσαι τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς ἐχόμενα. Παρὰ ῥο-
 σίως τὸ λαβεῖν φαντασίαν τῆς χρήζην διορθώ-
 σεως καὶ δευτέρως τῆς ἡδονῆς. καὶ τὸ μὴ ἐκτρα-
 πῆσαι εἰς ζῆλον βλασφημῶν, μηδὲ τῆς συγγρα-
 φῆς πῶδ' τῆς θεωρηματικῆς, ἢ προτρεπτικῆς λο-
 γαίᾳ διαλέγεσθαι, ἢ φαντασιοπλήκτως ἐν
 ἀσκητικῶν, ἢ τῆς διεργητικῶν ἀνδρῶν ἰδιθυμῆσαι.
 καὶ τὸ ἀρκεῖναι ῥητορικῆς καὶ ποιητικῆς, καὶ ἀσφα-
 λογίας. καὶ τὸ μὴ εἶναι πολὺ κατ' οἶκον πῶδ' πα-
 τεῖν, μηδὲ τὰ ἰδιθυμῆσαι ποιεῖν. καὶ τὸ τὰ ἰδιθυ-
 μῆσαι ἀφελῶς γράφειν, ὅσον τὸ ὑπ' αὐτῆς τῆς
 ἀπὸ Σινοίας τῆς μητεῖμον γραφῆς. καὶ τὸ
 πρὸς τοῦ χαλεπῆσαντας καὶ πλημμελήσαν-
 τας διανακλήτως καὶ διδιδάκτικως, ἐπειδὴ
 τάχιστα αὐτοῖς ἐπανελθεῖν ἐδελήσωσι, ἀφ' ἑαυ-
 τῶν. καὶ τὸ ἀκρίτως ἀναγνώσκων, καὶ μὴ ἀρ-
 κείως πῶδ' οὐνοῦντα ὀλογοῦσθαι. μηδὲ τοῖς πῶδ'
 λαλοῦσθαι ταχέως συγκατατίθεσθαι. Ὡς τὸ οὐ τὸ
 γράφειν τοῖς Ἑπικτητέοις ἑσπομνήμασιν, ὧν οἶκον
 μετέδωκε. Παρὰ Ἀπομωνίου, τὸ ἐλθόνδεον
 καὶ

// καὶ ἀναμφιβόλως ἀκύνετον. καὶ πρὸς μηδὲν
 ὄμο ἀρετὴν ἔπει, μηδὲ ἐπ' ὀλίγον, ἢ πρὸς τὸν
 λόγον. καὶ τὸ ἀεὶ ὅμοιον, οὐ ἀληθεύσιν ὀξείαις,
 οὐ ἀρετῶν τέκνον, οὐ μακρῶν νόσοις. ἢ τὸ ὑπὲρ
 πᾶρδείγματ' ἑστῶντ' ἰδεῖν ἐναργῆς, ὅτι
 δύναται ὁ αὐτὸς σφοδρότατ' εἶναι, καὶ ἀ-
 νεμενῶν. καὶ δ' οὐ ταῖς ἰζηγήσει μὴ δυχε-
 ραίικόν. καὶ δ' ἰδεῖν ἀνθρώπων σαφῶς ἐλάχι-
 στον ἢ ἑαυτῶ καλῶν ἢ γυμνον πῶ ἐμπειρίαν,
 καὶ πῶ ἐτρέχειαν πῶ πᾶρδιδόναι τὰ
 θεωρήματα. καὶ τὸ μαθεῖν πῶς δ' εἰ λαμβάνειν
 τὰς δοκίμασ χάριτας πᾶρ αἰλῶν, μῆτε
 ἰζητῶμενον δ' εἰ ταῦτα μῆτε ἀναιδήτως πᾶρ
 πέμποντα. Παρὰ Σέξτου, τὸ δὲ μὲν καὶ τὸ
 πᾶρδείγμα τῶ οἴκου τῶ πατρονομουμνίου, καὶ
 πῶ ἐννοίαν τῶ κτ' φύσιν ζῆν, ἢ τὸ σεμνὸν ἀπολά-
 σως, ὅ τὸ σοχαστικὸν τῶν αἰλῶν κηδεμονικῶς,
 καὶ τὸ ἀνεκτικὸν τῶν ἰδιωτῶν, καὶ δ' ἀδεώρη-
 τον τῶν οἰομένων, καὶ τὸ πρὸς πάντα θύαρ-
 μοσον. ὥστε κολακείας μὲν πάσης προσηνεύειαν
 εἶναι πῶ ὁμιλίαν αὐτῶ, αἰδεσιμώτατον δ' εἰ
 αὐτοῖς ἐκείνοις πᾶρ αὐτὸν ἐκείνον τὸν καιρὸν εἶναι.
 καὶ τὸ κατὰληπτικῶς καὶ ὁδῶ ἰζηδρεπικὸν τε ἢ
 τακτικόν, τῶν εἰς βίον ἀναγκαίων δογμάτων.
 // καὶ τὸ μηδὲ ἐμφασίν ποτε ὀργῆς, ἢ ἄλλου πινός
 πάθους πᾶρ εἶναι. ἀλλὰ ἅμα μὲν ἀπαδέστατον
 εἶναι,

εἶναι, ἀμα δὲ φιλοπορότατον. καὶ τὸ δύφημον,
 καὶ ἄλλο ἀφορητὴ. καὶ τὸ πολυμαθὲς ἀνεπι-
 φάντως. Παρὰ Ἀλεξάνδρου τῆ γραμμα-
 τικῆ δ' ἀνεπίπληκτον, καὶ τὸ μὴ ὀρθοδικῶς
 ὑπὸ λαμβάνεσθαι τῆ βαρβαρον, ἢ σόλοικον π,
 ἢ ἀπὸ πηχὲς προσεγεγραμμένων, ἀλλ' ὑπὸ θεξίως αὐ-
 τὸ μόνον ἐκείνο, ὃ ἐδὲ εἰρηθεῖται προσφέρεσθαι, αὐ-
 τὸ πρὸς ἀρχιερείσεως, ἢ συνεπιμαρτυρήσεως, ἢ
 συνδιελέξεως πρὸς αὐτῶ τῆ πράγματι,
 ἔχει πρὸς τῶ ῥήματι, ἢ δὲ ἐτόρας πρὸς ποιαν-
 τὴς ἐμμελοῦς πρὸς ὑπομνήσεως. Παρὰ φρον-
 τανος τὸ ὑπὸ δῆσαι οἷα ἢ τυραννικὴ βασιλεία,
 καὶ ποιικιλία, καὶ ὑπόκρισις. καὶ ὅτι ὡς ἐ-
 πίπαν οἱ καλούμενοι εἶσι πρὸς ἡμῖν ὑπατεῖ-
 // σαι, ἀποροτόροι πῶς εἰσὶ. Παρὰ Ἀλεξάν-
 δρου τῆ πλατωνικῆ, τὸ μὴ πολλακίς, μηδὲ
 χρεῖς ἀνάγκης λέγειν πρὸς τινα, ἢ αὐτὸ ὑπὸ
 λῆ γράφειν, ὅτι ἀσολός εἰμι. μηδὲ δὲ τοῖσδε
 πρόσωπον συνεχῶς πρὸς αὐτῶ τὰ κτ' τὰς πρὸς
 εὐδὲ συμβιδντας χέσεις καὶ δῆκοντα, πρὸς βαλ-
 λόμενον τὰ πρὸς τῶ τὰ πράγματα. Παρὰ
 Κατόλου, τὸ μὴ ὀλιγόρως ἔχειν ὅλα ἀπὸ μὲν
 νσ π, καὶ τὴν ἀλόγως ἀπὸ μὲν ἔσθαι. ἀλλὰ
 πρὸς αὐτῶ καὶ ἀρχιεπιστοῦ πρὸς δ' οὐκ ἔστι. καὶ δ' πε-
 ρὶ τῆ διδασκαλίας ἐκ δὲ μὲν δύφημον, οἷα τὰ
 πρὸς δόμητις καὶ Ἀθηνόδοτος ἀρχιμνημονοῦμενα.
 καὶ δ'

ἢ δὲ πρὸς τὰ τέκνα ἀληθινῶς ἀγαπήκων. Πα-
 ρὰ τῶν ἀδελφῶν Σεβήρα, δὲ Φιλοκίφου, ἢ Φιλιά-
 λιθου, δὲ Φιλοδικαίου. Ὁ δὲ αὐτὸν γινώσκαι
 Θρασύλῳ, Ἐλβίδιον, Κάτωνα, Δίωνα, Βροῦνον. ἢ
 Φαντασίῳ λαβεῖν πολιτέας ἰσονόμους, καὶ ἰσότη-
 τας ἢ ἰσηγορίαν διοικητικῆς, ἢ βασιλείας τιμω-
 ρικῆς πάντων μάλις αὐτῶν ἐλευθερίαν τῶν ἀρχιμέ-
 νων ἢ ἐπὶ πρὸς αὐτῶν δὲ ἀμελῆς, ὁ δὲ ὁμόνονον οὐ τῆ
 πρὸς τῶν Φιλοδοξίας, ἢ τὸ δὲ ὠνητικόν, ἢ δὲ διμε-
 τὰ δὲ ἐκτενῶς, ἢ τὸ δὲ ἐλπί, ἢ δὲ πρὸς δι-
 κὸν πρὸς τῶν ὑπὸ τῶν Φίλων Φιλίας, Ὁ δὲ ἀνε-
 πίκρυπτον πρὸς τῶν καταγνώσεως ὑπὸ αὐτῶν
 τυγχάνοντας, ἢ τὸ μὴ δέσασθαι σοχασμῶν τῶν Φί-
 λους αὐτῶν πρὸς τῶν πρὸς δέλει, ἢ πρὸς οὐ δέλει, ἀλλὰ
 δὴ λὸν εἶναι. Παράκλησις Μαξήμου, τὸ κρά-
 τειν ἐκ τῶν, καὶ καὶ μὴδὲν πρὸς φορον εἶναι. καὶ
 τὸ δὲ θυμον οὐ τε ταῖς ἀλλοις πρὸς σάσεσι, καὶ
 οὐ ταῖς νόσοις, καὶ τὸ δὲ κράτον τῶν ἡδους, καὶ
 μελίχρον, καὶ γόραρον, καὶ δὲ χετλίως κατερ-
 γαστικὸν τῶν προκειμένων. καὶ τὸ πάντας
 αὐτῶ πρὸς διάν, πρὸς ὧν λέγει ὅτι ἔτως φρονεῖ
 καὶ πρὸς ὧν πρὸς πρῶτοι, ὅτι δὲ κακῶς πρὸς πρῶτοι. ἢ
 τὸ ἀθώμαστον ἢ ἀνεκωπληκόν, ἢ μηδὲν ἐπει-
 γόμενον, ἢ ὄκνητον, ἢ ἀμνηχανόν, ἢ κατὰ φέσι ἢ προ-
 σεσηρῶς, ἢ πάλιν θυμώμενον, ἢ ὑφωρῶμενον, ἢ τὸ
 διεργαζικόν, ἢ δὲ συγγνωμονικόν, ἢ τὸ ἀβουδέσ
 καὶ

καὶ ἀδελφὸς μᾶλλον ἢ διορθωτὴς φαντα
 σίαν πῆρεχαις, καὶ ὅτι ἔτε ὡήθη αὐτὸς πρὸς τὴν
 ὑπεροχᾶς ὑπ' αὐτῶν, ἔτε ὑπέμεινον αὐτὸν κρείτ-
 τονα αὐτῶν αὐτὸν ἔπολαβέν. καὶ τὸ δὴ χαρῆν
 πίσει. Παρὰ τῶν πατρῶν δ' ἡμῶν ὁ μόνος
 ἵπτικὸν ἀσαλεύτως ἰδίᾳ τῆν ἰζητασμελῶς κρι-
 θήτων, καὶ δ' ἀκονόδοξον πρὸς τὰς δοκίμας
 τιμὰς, καὶ τὸ φιλόπονον καὶ εὐδελειχίς, καὶ
 δ' ἀκουστικὸν τῆν ἐχόντων τι κρινωφελές εἰσφί-
 ρειν. καὶ τὸ ἀπῶν τρέπῳ εἰς τὸ κατ' ἀξίαν ἀ-
 πονεμηλικὸν ἐνείσω. καὶ τὸ ἔμπειρον, πῶς μὲν
 χρεῖα ἐνταίσεως, πῶς δὲ ἀνέσεως. καὶ τὸ πᾶσι
 σοι τὰ πρὸς τῶν ὄρωτας τῆν μείρακιων. καὶ ἡ
 κρινονομοσιῶν ἢ τὸ ἐφῆσθαι τοῖς φίλοις μῆτε
 (σωδειπνεῖν αὐτῶν πᾶντως, μῆτε (σωπαποδμῆν
 ἐπαίνα γκῶς· αἰεὶ δὲ ὁμοιον αὐτὸν καταλαμβά-
 νειται ἔπο τῆν ἀξίαν χρεῖας πινὰς ἀρλεφθεῖν
 τῆν. καὶ ἔζητικὸν ἀκείως ἐν τοῖς συμβου-
 λίοις, καὶ ἐπίμονον, ὅτι δὲ τὸ πρῶτα πρὸς τῆν
 βδύνης ἀρκεαθῆς ταῖς προχείροις φαντασίαις
 καὶ ἔζητικὸν τῆν φίλων, καὶ μῆτε μῆτε
 ἀψίχρον, μῆτε ἰδιμανές· καὶ τὸ αὐταρκῆς ἐν
 παντὶ, καὶ δ' φαυδῶν, καὶ ἔπορρωθεν προ-
 νοητικὸν, καὶ τῆν ἐλαχίστων προδιοικητικῶς
 ἄτρα γῶδως. καὶ ἔπας ἰδιβοήσεις, καὶ πᾶσι
 (αν κολακείαν ἐπ' αὐτῶν σαλῆναι· ὅτι φυλα-
 κτικῶν

ἀταραχῶδως

κτηνὸν αἰετῶ ἀναγκαίων τῆ ἀρχῆ, κὴ ταμθυπι-
 κὸν τῷ χρηγίας, καὶ ἑσπομετικὸν τῷ ἰδί τῆν
 τοῖστων τῶν κατὰ πάλσεως, καὶ τὸ μήτε πε-
 εἰσὸν θεὸς δεσιδαῖμον, μήτε πὸ δὲ αἰθρώπης
 δημοκοπικὸν ἢ ἀρεσκυτικὸν ἢ ὀχλοχαρές, ἀλ-
 λά νῆφον ὡ πᾶσι, καὶ βέβαιον, καὶ μηδαμῶν
 ἀπειροχλον, μηδὲ καινοτόμον. καὶ τὸ τοῖς εἰς
 ὀμαρβαν βίου φόρουσί τι, ὡν ἡ τύχη πῆρεχει
 σαφίλφαν χρηστικὸν ἀτύφως ἅμα, ὅ ἀπεφα-
 σίτως, ὡσε πῆρότων μὲν ἀνεπιιδύτως ἀππε-
 θαι, ἀπόντων δὲ μὴ δεῖαζ· καὶ τὸ μήτε ἀνπινα
 εἰπεῖν μήτε ὅτι σοφιστής, μήτε ὅτι οἰκογενής ἐερ-
 νάκλος, μήτε ὅτι σχολαστικός, ἀλλ' ὅτι αἰνὴρ πῆ-
 πειρῶ, τέλειῶ, ἀκροάκλυτῶ, πρὸς ἀνάαι
 δυνάμυτῶ καὶ τῆν ἑαυτῶ καὶ ἄλλων. πρὸς
 τούτοις δὲ καὶ εἰς ἱερηλικὸν τῆν ἀληθῶς φιλο-
 σοφῆν τῆν, τοῖς δὲ ἄλλοις ἐκ ἰζονειδιστῶν. ἐτι
 δὲ τὸ διόμυλον, καὶ δὴ χαρι εἰ κατὰ κόρως, καὶ
 εἰ τῶ ἰδίου σώματῶ ἰδιμεληλικὸν ἐμμέτρως·
 οὔτε ὡς ἀντις φιλόζωῶ, οὔτε πρὸς καλω-
 πισμόν, εἰτε μὲν ὀλιγέρως· δὴ ὡσε Διῶ πῆν
 ἰδίου προσοχλῶ, εἰς ὀλίγησα ἰατικῶν χηρῶν
 ἢ φαρμακῶν κ· ἰ ἰδισηματων ἐκτός· μά-
 λιστα ἰ τὸ πῆραχρηλικὸν ἀβασικῶνως τοῖς διώα-
 μίνινα κεντημύοις· ὅτιον πῆν φραστικὴν, ἢ τῆν
 πῆν ἰζ ἰσκειῖας νόμων, ἢ ἐθῶν ἢ ἄλλων ἱνώως
 λ πρῶγμά-

861 ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ

πραγμάτων. καὶ συσπυδαστικὸν αὐτίς, πᾶσι
ἑκατοὶ κζ' τὰ ἴδια προτόρματα δύσκιμασί.
Πάντα δὲ κζ' τὰ πάτρια πρέστων, ἔδ' αὐτῶν
ἄλλο ἰδιότηδύων φαίνεαζ τὸ τὰ πάτρια φη-
λάσων. ἐπὶ δὲ τὸ μὴ δύμετα κίνητον καὶ ῥιπῶ-
/ στικόν, ἀλλὰ καὶ τὸ τοῖς καὶ πρέστωσι τοῖς αὐ-
τοῖς ἐδὲ τελεπικόν. καὶ τὸ μὲν αὐτῶν πρὸς
μὲν τ' κεφαλαλγίας, νεαρὸν δὲ δύς καὶ ἀκ-
μαῖον πρὸς τὰ (σωήθη βρῖγα. καὶ δ' μὴ εἶναι
αὐτῶ πολλὰ τὰ ἀπόρρητα, ἀλλὰ ὀλίγη καὶ
σπανιώτατα, καὶ ταῦτα ὑπὲρ τῆν κρινῶν μί-
νον. καὶ τὸ ἔμφρον καὶ μέμετρημῖον ὅτε δε-
ειῶν ἰδιτελέσει, καὶ βρῖγον κατασκυδαίς, ὅ-
Διανομαίς, καὶ ὅτις ὅτις αἰθρώποις, πρὸς
αὐτῶ τὸ δέον πρᾶχθῆναι δεδρεκτόθ, ἔπρὸς
πῶν ἰδι τοῖς πρᾶχθῆσι δύδξίαν. ἔκ ὅτι ἀρε-
λούσης. οὐχὶ ἀλοικετόμθ, οὐ πὸν τὰς ἐδὲ
σὰς ἰδινοκτής. ἔπὸν ἐδὲ τῶν ὑφὰς ὅ χρο-
ἔπὸν ὁματων ὄρασ. ἔπὸν χροῖς πολή, ἀλλ-
γυσα ἀπὸ τ' κῆτῶ ἐπαύλεως, καὶ τ' ὅτι Λανθῶ-
τὰ πολλὰ, τῶ τε λῶνι ὅν τ' ὅσκις πᾶτα μί-
νω ὡς ἐχρήσατο, καὶ πᾶς ὅτις τ' ἰδῶ τ' ἰδῶ
ἀπκνῆς, ἔδὲ μὲν ἀδυσώπιον, ἔδὲ λάβρον, ὅ-
δὲ ὡς ἀπ' πνα εἶπῆν ποτε ἔως ἰδῶ τ' ἰδῶ. ἀλλ-
πάντα διελκμῖνα λελογίθαι ὡς ἰδι ὅ-
λῆς, ἀταραχῶς, τεταγμῖως, ἔρρῶμ-
νας,

vid. Annot.

ἄως, συμφώνως ἑαυτοῖς. Ἐφαρμόσει δ' αὖ
 αὐτοῖς τὸ πᾶσι τοῦ Σωκράτους μνημονούμε-
 νους, ὅτι καὶ ἀπέχεσθαι καὶ ἀκλαιέειν ἐ-
 διώατο τούτῃν, ὧν πολλοὶ πρὸς τὰς ἀκ-
 χὰς ἀθενῶς, καὶ πρὸς τὰς ἀκλαιώσεις ἐ-
 δοπικῶς ἔχουσι. τὸ δὲ ἰσχύειν καὶ ἐπι κερτε-
 ρεῖν καὶ ἀνήφειν ἑατέρω, αἰδέσθαι ὅστιν ἀρτίους
 καὶ ἀήτητον ψυχὴν ἔχοντες, ὅσον ἐν τῇ νόσῳ
 τῇ Μαξίμου. Περὰ τῶν θεῶν, δ' ἀγαθούς πάπ-
 πους, ἀγαθούς γονίους, ἀγαθὸν ἀδελφίον,
 ἀγαθούς διασκέλους, ἀγαθούς οἰκίους,
 συγγενεῖς φίλους, θεῶν ἀπαντα θεῖν. καὶ
 ὅτι πᾶσι ἐδέσθαι αὐτῇν προέπεισον πολυήμελη-
 θαι π, καὶ τοὶ διαθεσίαι ἔχον τοιαύτῳ, ἀφ'
 ἧς, ἡ ἔτυχε, καὶ ἔπειτα π τοιοῦτο. τῶν θεῶν
 ὃ δύποιία τὸ μηδεμίαν (σωθεμένην) παραγμάτων //
 γενέσθαι, ἡ τις ἐμελε με ἐλέγξειν. τὸ μὴ πλείον
 ἐκτραφῆναι παρὰ τῇ παλακῇ τῆ πάπ-
 που. καὶ τὸ πᾶσι ἀρασι διασώθαι. καὶ τὸ μὴ //
 πρὸ ὄρασι ἀνδραφῆναι, ἀλλ' ἐπι καὶ ἰδιλα-
 βεῖν τῆ χρόνου. ἢ ἀρῶντι καὶ πατεῖ ἕπα-
 ταχθῆναι, ὅς ἐμελε παύσαι τὸν τύφον ἀφαι-
 ρήσιν μ, καὶ εἰς ἐννοίαν ἄξει τῆ θ, π διωκα-
 τὸν ὅστι ἐν αὐτῇ βιοῦντα, μήτε δορυφορήσους
 χηρῆν, μήτε ἐσθῆτῃν σκμειωτῶς μήτε λαμ-
 πάδως καὶ αἰδουαίτῃν τοιῶνδ' ἐπινως καὶ
 λ ε τῆ

τῶ ὁμοίῳ κόμπῳ· ἀλλ' ἔξεισιν ἐγγυτάτω ἰδόν-
 τας συσέμφῳ ἑαυτὸν, ὅτι ἢ Δία ἴσσοι ταπεινὸν
 πόρον ἢ ῥαθυμότορον ἔχειν πρὸς τὰ ὑπερῶν τῶν
 κρινῶν ἰγμονικῶς πρᾶχθῆναι δέοντα. Τὸ ἀ-
 δελφὸς τοῖς τε τυχεῖν, διωαμῆν μὲν δὲ ἡθὺς
 ἐπεγῆραί με πρὸς ὑδιμέλειαν ἐμαυτῶ· ἀμα δὲ
 καὶ τιμῆ καὶ σοφῆ δὴ φραίνοντός με, ὅτι παιδία
 μοι ἀφύη μὴ γενέσθ, μηδὲ κ' ὅτι σωματίον δύν-
 σσοφα. Τὸ μὴ ἐπίπλεον με προκῆσαι ὡς ἐν
 ποικῆ καὶ ποιητικῆ καὶ τοῖς ἄλλοις ὑδιπῶ δὴ-
 μασι, ὡς οἷς ἴσως ἀν' ἡγετεχέθω, εἰ ἡσόμενος ἐ-
 μαυτὸς δὴ ὁδὸς πρῶτοντα. Τὸ φραῖσαι, ὅτι
 τροφείας ὡς ἀξιόματι κατὰ σῆσαι, ὅτι δὴ ἐδύκεν
 μοι ὑδιθυμῆν, καὶ μὴ ἀναβαλέσθαι ἐλπίδι, τῶ
 μὴ ἐπεὶ νέοι ἐτι ἦσαν, ὕστερον αὐτὸ πρᾶξθ. Τὸ
 γινῶναι Ἀπολλώνιος, ῥόσικον, Μάξιμον. Τὸ
 φαντασθῆναι πρὶ τῶ κ' φύσιν βίου ἀαρῶς
 καὶ πομάκας, οἷς τίς ὄσι. ὡς ὅτι ὑδιπῶ
 θεοῖς, καὶ ταῖς ἐκείθεν Διὰ δόσεσι καὶ συμ-
 φεσί, καὶ ἐπινοίαις, μηδὲν κωλύειν ἡδὴ κατὰ
 φύσιν ζῶ με, ἢ ἀρλείπεισαι ἐτι τέτα πρᾶ-
 πλῶ ἐμὴ αἰτίαν, καὶ πρᾶ ὅτι μὴ δὴ ατρεῖν τὰς
 ἐκ τῶν θεῶν ὑπομνήσεις, καὶ μόνον ἐχθὲρ
 δασκαλίας. Τὸ ἀνταχῆν μοι τὸ σάμα ὑδιπῶ
 σόστον ὡς ἐστὶ βίω. Τὸ μῆτε Βοηδίκτης ἀφαι-
 ραί, μῆτε Θεοδότου· ἀλλὰ καὶ ὕστερον ὡς ἐστὶ
 ἡκοῖς

πικρῆς πάθει γινόμενον ὑγιάναι. Τὸ χαλεπή-
 ναντα πολλάκις ῥασίω, μηδὲν πλείον πρέξαι,
 ἐφ' ᾧ αὐτὸς μετέγων. Τὸ μέλαθρον νῆαν τελυτῶν
 ἔτεκεθαι ὁμοφροσὶν μετ' ἐμοῦ τὰ τελυ-
 ταῖα ἔτη. Τὸ ὅσακις ἐβουλήθην ἰδικοῦν ἡσά-
 πνι πενομένη, ἢ εἰς ἄλλο τι χηρῶν, μηδέ πο-
 τε ἀκούσαι με ὅτι ἐκ ἔστι μοι χηρῶν ὅθεν
 γίνονται. καὶ τὸ αὐτῶ ἐμοὶ χηρῶν ὁμοίαν ὡς
 πρὸ ἐτόρου μεταλαβῆναι, μὴ συμπαισῆναι. Τὸ πλῆ-
 γυναικῶν τοιαύτων εἶναι, ἔτωσιν μὲν πενήθιον,
 ἔτω δὲ φιλόπορον, οὕτω δὲ ἀφελῆ. Τὸ ἰδι-
 τηδέων τροφῶν εἰς τὰ παιδία δύσπορον. Τὸ
 δὲ ὄνειράτων βουλήματα δοθῆναι ἄλλα τε
 ὡς μὴ πύφναιμα, καὶ μὴ ἰλιγγιαῖον καὶ τούτου
 οὐ καίηται ὡς πᾶσι χηρῶν. ὅπως τε ἐπεθύμησα *
 φιλοφροσῆς, μὴ ἐμπαισῆναι εἰς πᾶσι βουλήσιν
 δὲ ἀφροσύνην ἰδίᾳ ἢ ἄλλοι συγγραφῆς, ἢ συλ-
 λογισμὸς ἀναλύει, ἢ πᾶσι τὰ μετεωρολογικῶν
 καὶ τὰ γινόμενα. Πάντα γὰρ ταῦτα θεῶν βου-
 λῶν καὶ τύχης δέονται. //

Τὰ οὐ κενώδεις πρὸς τῶν γυνόνων. Α.

Ἔωθον προλέγειν ἑαυτῶ, σωτηρίων πρὸς
 ὄργην, ἀχαρίσιν, ὑβριστῶν, δουλοφροσύνην, βασιλεί-
 ναν, ἀκρινωνήτων. Πάντα ταῦτα συμβέβηκεν ἐ-
 κείνοις πρὸς τὴν ἀγνοίαν τῆν ἀγαθῶν καὶ κα-
 κῶν. Ἐξ ὧν δὲ τε θεωρητικῶς πλὴν φύσιν τῶν ἀγα-

Λ ε, δοθ,

185 ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΟΝΙΝΟΥ

δου, ὅτι καλόν, καὶ τὸ κακόν, ὅτι αἰσχρόν, καὶ
 πῶς αὐτὸ τὸ ἁμαρτάνοντος φύσιν ὅτι μοι συγ-
 γενής, οὐχὶ αἵματός ἢ σπέρματός τῆ αὐτοῦ,
 ἀλλὰ τοῦ, καὶ θείας ἀκροίρας μίχθος, οὐτε
 βλαβῆναι ὑπό πινθ αὐτῷ δυνάμει· αἰσχρὸν
 γὰρ με οὐδὲς πῶς βάλλει, ἔτε ὁ γέρας τῶ
 συγγενεὶ δυνάμει, ἔτε ἀπέχθειται αὐτῶ.
 γέγονα μὲν γὰρ πρὸς ζωοργίαν ὡς πόδες, ὡς
 χεῖρες, ὡς βλέφαρα, ὡς οἱ στήθοι τῆ αὐτοῦ καὶ
 τῆ κατὰ ὀδόντων. Τὸ ἐν αὐτῷ πρῶτον ἀν-
 λήθεις πρὸ φύσιν. αὐτῷ πρῶτον δὲ δὲ ἀ-
 γαναντεῖν καὶ ἀκροίρας φέουσαι. ὅτι ποτε τῶ
 τό ἐμῷ, σαρκίᾳ ἔστι, καὶ πνεύματι, καὶ δὲ
 ἡγεμονικῶς. Ἄφες τὰ βιβλία, μικρὴν ἀνά-
 σκευα. ἀλλ' ὡς ἡδὴ ἀκροίρας τῆ μὲν
 σαρκίῳ κατὰ φρόνησιν λύθηθ' καὶ ὁσάκις, καὶ
 ἡ κροκύφαντον, ἐκ νεύρων, φλεβίων, ἀρτηρίων
 πλεγματόν. θείας ἢ καὶ δὲ πνεύματι ὁσάκις
 εἶσιν· ἀνέμῳ, ἔτε αἰὲρ αὐτῶ, ἀλλὰ πείσας ὡς
 ἐξεμέμνον, καὶ πάλιν ῥοφέμενον. τείτον ἐπὶ ἔστι
 ἢ ἡγεμονικόν. ὡς ἀκροίρας. Γόρων εἰ· μικρὴν
 ἔστι ἐλάσης δ' ἄλλοι· μικρὴν καὶ δ' ὁσάκις ἀ-
 κροίρας ἔστι νευροσπασθῆναι· μικρὴν δὲ ἁμαρ-
 τάνον, ἢ πρὸν δυαδραῖαι, ἢ μέλλον ἔστω δυνάμει.
 τὰ τῆ δυνάμει προνοίας μετὰ. τὰ τῶ τύχης οὐκ
 αὐτῶ φύσεως ἢ συγκλώσεως, ἔστι ἡ ἀποδοτικὴ τῶ
 πῶ.

προνοία δὲ τῶν ἀνθρώπων πάντα ἐκείθεν ῥεῖ. πρόσθε
 ἐστὶ δὲ τὸ ἀναγκαῖον, καὶ τὸ τῶν ὄλων κόσμου
 συμφέρον, ἔμφω εἶ. Παντὶ δὲ φύσεως μέρος
 ἀγαθόν. ὃ φέρει ἢ τὰ ὄλα φύσις, καὶ ὁ ἐκείνης
 ἐστὶ ὠστικόν. σώζουσι δὲ κόσμον ὡς πῶρ αἱ τῶν
 σοιχείων ἔτως καὶ αἱ τῶν συγκριμάτῃν μετα-
 βολαί. ταῦτά σοι ἀρμείτω, ἀεὶ δόγματα ἔσω.
 Τὴν δὲ τῶν βιβλίων δίψαν ῥίψον, ἵνα μὴ γοη-
 γύζων ἀρθάνης, ἀλλὰ ἴλεως ἀληθῶς, καὶ ἀπὸ
 καρδίας δὴ χάρις ὁ τοῖς θεοῖς.

**ΜΑΡΚΟΥ ἈΝΤΩΝΙ-
 ου αυτοκράτορος, τῶν εἰς ἑαυ-
 τὸν Βιβλίον C.**

ΕΜΝΗΣΟ ἔκ ποθεν ταῦτα
 ἀναβάλη, ἢ ὁποσάκις περὶ δε-
 σμίαν λαβὼν πᾶσι τῶν θεῶν οὐ
 χρᾶ αὐταῖς· δεῖ ἢ ἤδη ποτέ αἰ-
 ἀδέσθτινος κόσμος μέρος εἶ, καὶ τί
 νος διοικῆτος τὸν κόσμον ἀπὸ ῥῥοια ὑπέστης, ἔστι
 ὅρος ἐστὶ σοι πῶρ γεγραμμένος τὸν χρόνον· ὡς εἰ
 εἰς τὸ μὴ ἀπαιθριάσαι χηρὸν, διχίση, καὶ διχίση,
 καὶ αὐθὶς ἔχῃε. Πάσης ὥρας φρόνιζε σιβαρῶς
 ὡς ῥωμαιοῖς καὶ ἄρῥην τὸ αἰχρῶσι μὲν τὸ ἀκριβὲς καὶ
 λ 4 ἀπλάσθ